

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5S/120/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018201067
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dáša Filová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1018201067.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dáši Filovej a členov senátu JUDr. Viery Šebestovej a JUDr. Evy Fulcovej, v právnej veci žalobcu: G. A., H. XX/XXX, XXX XX D.Š., zastúpený: URBÁNI & Partners s.r.o., Advokátska kancelária, Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPOU-PO-PK-18/2018 zo dňa 22.05.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a.

Žalovanému sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím č. SPOU-PO6-2017/003887 zo dňa 08.11.2017 zamietlo návrh bývalého príslušníka PZ G. A. na obnovu konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov, ktoré bolo realizované personálnym rozkazom Ministra vnútra SR č. 129 zo dňa 25.06.2014, potvrdeným rozhodnutím Ministra vnútra SR č.p.: KM-OLVS-55/2014/OPK zo dňa 10.09.2014, nakoľko nenastali skutočnosti odôvodňujúce obnovu tohto konania.

2. Personálnym rozkazom Ministra vnútra SR č. 129 zo dňa 25.06.2014 bol G. A. (ďalej len menovaný) prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ, pretože svojím konaním porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechaním v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

3. Jeho konanie spočívalo v tom, že menovaný vulgárnymi nadávkami a gestami napádal pani N. R. na autobusovej stanici vo Q.. Svedkom tohto incidentu bol aj brat menovaného D. A.. Dňa 30.04.2014 v čase okolo 13.00 hod. v obci E., na ulici E. Č.. XX D. A. neoprávnene vnikol do domu tak, že si otvoril zatvorené dvere do domu a odtlačil komodu, ktorou boli tieto dvere z vnútornej strany domu zabezpečené a hľadal N. R., ktorá v tom čase sa nachádzala doma sama a ukryla sa pred ním. Keď ju D. A. našiel, telefonicky kontaktoval brata G. A., ktorý po pár minútach vošiel do domu bez povolenia. Nato prišla so psom do domu K. E., kde menovaného a jeho brata spoločne začali vyzývať, aby opustil dom, načo oni nereagovali a žiadali podpísať dlžobné úpisy. Na to K. E. telefonicky zavolała na tiesňovú linku 158 a oznámila, že sú ohrozované na domácej adrese a žiadala o vyslanie policajnej hliadky.

4. Proti uvedenému personálnemu rozkazu uplatnil menovaný v zákonnej lehote rozklad, ktorý Minister vnútra SR rozhodnutím č. KM-OLVS-55/2014/OPK zo dňa 10.09.2014 ako bezdôvodný zamietol a napadnutý rozkaz potvrdil.

Podaním žaloby sa menovaný domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. KM-OLVS-55/2014/OPK zo dňa 10.09.2014 a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, ako aj zrušenia napadnutého rozhodnutia a personálneho rozkazu Ministra vnútra SR č. 129 zo dňa 25.06.2014.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č.k. 6S 223/2014-89 zo dňa 15.01.2016 uvedenú žalobu zamietol. Na základe odvolania menovaného Najvyšší súd SR rozsudkom č. 10Sžo/23/2016 zo dňa 19.04.2017 uvedený rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil. Oba sudy označili napadnuté rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ za vecne a právne správne.

5. Návrhom zo dňa 05.09.2017 sa menovaný domáhal povolenia obnovy konania o jeho prepustení a za hlavný dôvod podania návrhu na obnovu konania považuje menovaný výpoveď svedka A. R. v trestnej veci vedenej proti nemu na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 1T 116/2015 zo dňa 02.08.2017.

6. Z výpovede svedka A. R. sa menovaný dozvedel, že svedok sa poznal s N. R. a na požiadanie ju asi v roku 2015 vozieval, viedol s ňou rozhovory a zdôverovala sa mu s problémami. N. R. mu mala hovoriť o tom, že má problém s jedným pánom, pričom nepovedala o koho sa jedná a uvádzala, že sa jej zdá, že tento človek jej znemožňuje aktivity. Pýtala sa A. R., či by ju mohol vozíť na stretnutia. Počas toho, ako ju vozil hovorila mu stále o nejakom človeku, čomu pripadalo ako fikcia a že sa ho nebojí, ale že jej otravuje život. Na katastri sa pán R. zoznámil aj s jej sestrou K. E.. Oni dve sa stále bavili o nejakom prípade, čo on nerozumel, ale doslova počul, že aj keď to nespravili najlepšie, načas sa toho jedného zbavili, ten druhý sa teraz bojí, len to bude treba dokončiť. Svedok R. uviedol, že následne s nimi skončil, pričom ho N. R. začala obviňovať, že sa spojil s A.. Svedok uviedol rok 2015, ale podľa sledu udalosti, ktoré uviedol, odohralo sa to v roku 2014.

Menovaný má za to, že výpoveď A. R. je novou skutočnosťou, priamym dôkazom o tom, že osoby N. R. a G. K. E. si celú situáciu o jeho údajnom konaní vykonštruovali tak, aby pôsobila vierohodne.

7. Podľa ustanovenia § 245 ods. 1 zákona, ak sa dodatočne zistia nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, možno na ich návrh právoplatné rozhodnutie preskúmať a na základe toho toto rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť.

Pre nové skutočnosti alebo dôkazy sa konanie obnoví len za predpokladu, že vyšli najavo po právoplatnosti rozhodnutia a že ich účastník konania buď vôbec nepoznal alebo ich nemohol uplatniť bez vlastnej viny.

8. V danom prípade žiadna z uvedených zákonných podmienok nebola splnená. Menovaný za novú skutočnosť považuje výpoveď svedka A. R. na hlavnom pojednávaní OS Zvolen, sp. zn. 1T 116/2015 zo dňa 02.08.2017, kde po vykonaní dokazovania bol vyhlásený oslobodzujúci rozsudok v trestnej veci, nakoľko nebolo preukázané, že sa dopustil skutkov uvedených v žalobe. Uvádza, že sa jedná o skutky zhodné so skutkami uvedenými v personálnom rozkaze o jeho prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ. Menovaný s návrhom na povolenie obnovy konania nepredložil aj skutočnosti a dôkazy, ktoré považuje za rozhodujúce pre povolenie obnovy konania. Podľa neho novú skutočnosť - výsluch svedka A. R. v trestnom konaní vo svojom návrhu skonkretizoval. Z jeho obsahu vyplýva, že táto výpoveď sa týka obdobia roku 2015, kedy bol svedok v styku s N. R., čo bolo obdobie po nadobudnutí právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Správny orgán nemohol v čase konania z týchto skutočností vychádzať ani na základe nich rozhodovať, nakoľko vtedy ešte neexistovali. Vo výpovedi svedka A. R. nie je obsiahnutá žiadna informácia, ktorá by zvrátila preukázaný stav, vyvrátila konanie menovaného a bola spôsobilá zmeniť právny stav vo veci prepustenia menovaného zo služobného pomeru príslušníka PZ.

9. Proti prvostupňovému rozhodnutiu orgánu verejnej správy podal menovaný rozklad, o ktorom rozhodol Minister vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím č. SPOU-PO-PK-18/2018 zo dňa 22.05.2018 tak, že rozklad G. A. zamietol a potvrdil správnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa o zamietnutí návrhu na obnovu konania.

Keďže s týmto rozhodnutím menovaný nesúhlasil, podal na správnom súde správnu žalobu.

II.

Žalobné dôvody

10. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.07.2018 sa žalobca domáhal, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. SPOU-PO-PK-18/2018 zo dňa 22.05.2018, ktorým zamietol rozklad žalobcu a potvrdil správnosť prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy č. SPOU-P06-2017/003887 zo dňa 08.11.2017, ktorým zamietol návrh žalobcu na obnovu konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ.

11. Žalobca má za to, že uvedenými rozhodnutiami bol ukrátený na svojich právach a povinnostiach, pretože právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen, č.k. 1T 116/2015-674 zo dňa 07.08.2017 bol oslobodený spod žaloby za skutok, ktorý mal byť dôvodom pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu v policajnom zbore podľa personálneho rozkazu Ministra vnútra č. 129 zo dňa 25.06.2014 pre porušenie služobnej prísahy.

12. Žalobca má za to, že právny i skutkový stav zistený v trestnom súdnom konaní bol v jeho prospech a je teda objektívne možné konštatovať, že výpoveď svedkov, najmä svedka A. R. by pre žalobcu priniesla priaznivejšie rozhodnutie.

Už samotný fakt, že žalovaný prezumpciu nevinoty nedodržiaval, ale sám rozhodol na základe vlastných zistení znamená, že teraz, keď súdy rozhodli o danom skutku po zabezpečení iných ďalších dôkazov je návrh na obnovu správneho konania dôvodný. V opačnom prípade sa jedná rovnako ako v prípade rozhodnutia Ministra č. 129 o jednostranne vedené konanie, pretože ak už iné zistenia v konaní pred súdom a oslobodenie žalobcu nie sú dôvodom pre obnovu konania, potom už nenaplní ustanovenie § 245 a nasl. asi nič.

Na základe uvedeného žiada, aby súd zrušil obe rozhodnutia orgánov verejnej správy a vec im vrátil na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie žalovaného

13. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení, ktoré bolo súdu doručené dňa 12.12.2018 v prvej časti zhrnul priebeh administratívneho konania a obsah prvostupňového a druhostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy.

14. V druhej časti svojho vyjadrenia poukázal na ust. § 245 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z., ktoré uvádza, za akých podmienok môže byť uskutočnená obnova konania. Ide o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré museli existovať už v čase konania, len sa o ich existencii nevedelo a vyšli najavo až neskôr. Existencia týchto skutočností v čase konania musí byť nevyvrátiteľná. Obnova konania v prípade skutočností, ktoré sa stali až po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia je vylúčená.

15. Žalovaný uviedol, že v danom prípade žiadna z uvedených zákonných podmienok nebola splnená. Žalobca za novú skutočnosť považoval výpoveď svedka A. R. na hlavnom pojednávaní OS Zvolen, sp. zn. 1S 116/2015 dňa 02.08.2017, kedy po vykonaní dokazovania bol vyhlásený oslobodzujúci rozsudok v trestnej veci, nakoľko nebolo preukázané, že sa dopustil skutkov uvedených v obžalobe.

Žalobca s návrhom na povolenie obnovy konania nepredložil aj skutočnosti a dôkazy, ktoré považoval za rozhodujúce pre povolenie obnovy konania. Podľa neho novú skutočnosť - výsluch svedka A. R. v trestnom konaní vo svojom návrhu skonkretizoval. Z jeho obsahu vyplýva, že táto výpoveď sa týka obdobia roku 2015, kedy bol svedok v styku s N. R., čo bolo v období až po nadobudnutí právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

Správny orgán nemohol v čase konania z týchto skutočností vychádzať, ani na základe nich rozhodovať, nakoľko v tej dobe neexistovali. Zákonná podmienka, že predložené skutočnosti mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie správneho orgánu taktiež nebola splnená. Vo výpovedi svedka A. R. pritom nie je obsiahnutá žiadna informácia, ktorá by mohla zvrátiť preukázaný stav a mohla by byť spôsobilá zmeniť právny stav vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ. Z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní v trestnej veci žalobcu je zrejmé, že nebol priamym svedkom konania žalobcu ani konfliktov, ktoré boli medzi žalobcom a N. R. a K. E.. Je len svedkom, ktorý sprostredkovane počul od N. R. nejaké vyjadrenia na adresu žalobcu.

16. V konaní o návrhu na obnovu konania boli preskúmané jednotlivé skutočnosti na podklade, ktorých sa rozhodlo o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ. V čase rozhodovania o prepustení žalobcu nadriadený zabezpečil v čase prepustenia okrem výpovede žalobcu, N. R. a K. E., výpovede ďalších ôsmich osôb potvrdzujúcich jeho konanie. Konanie žalobcu je preukázané aj zabezpečeným zvukovým záznamom zo systému REDAT tiesňovej linky telefónneho čísla 158 zo dňa 30.04.2014, uloženým na CD nosiči a jeho písomným prepisom. Súčasťou spisového materiálu sú aj fotokópie SMS správ poskytnutých N. R., ktoré jej boli zaslané žalobcom. Všetky dôkazy v personálnom konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru boli na nadriadeným zabezpečené osobne, nezávisle od trestného konania, zákonným spôsobom, ktoré preukazujú, že sa žalobca dopustil konania, ktorým zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

17. Žalovaný ďalej podotýka, že podľa ustálenej súdnej praxe je potrebné dôsledne rozlišovať medzi stíhaním príslušníka PZ za to isté konanie v trestnom konaní a v personálnom konaní o prepustení zo služobného pomeru. Judikatúra najvyššieho súdu sa ustálila na tom, že prípadné oslobodenie príslušníka PZ v trestnom konaní neznamena, že sa identickým konaním nedopustil porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, ktoré by zakladalo dôvod na jeho prepustenie zo služobného pomeru.

18. V predmetnej veci žalovaný poukazuje aj na to, že správnosť prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ bola potvrdená správnymi súdmi pri súdnom prieskume predmetnej veci rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6S 223/2014-89 zo dňa 15.01.2016, ktorým zamietol žalobu žalobcu o zrušenie rozhodnutia o jeho prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ a potvrdzujúcim rozsudku Najvyššieho súdu SR, č. k. 10Sžo/23/2016 zo dňa 19.04.2017.

Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd žalobu ako bezdôvodnú zamietol.

IV.

Právne posúdenie krajským súdom a relevantné právne predpisy

19. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 182 SSP) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia orgánu verejnej správy boli v súlade so zákonom.

Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 04.06.2019 o 09.20 hod., nakoľko boli splnené podmienky v zmysle § 137 ods. 4 SSP.

20. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú o ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatrení orgánov verejnej správy.

22. V zmysle ust. § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

23. Úlohou súdu v danej veci bolo posúdiť a preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. SPOU-PO-PK-18/2018 zo dňa 22.05.2018 a rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa č. SPOU-P06-2017/003887 zo dňa 08.11.2017.

24. Súd po preskúmaní spisového materiálu administratívneho spisu orgánu verejnej správy, ako aj rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutých rozhodnutí. Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktoré uviedol vo svojom rozklade.

25. Súd zo súdneho a administratívneho spisu zistil, že žalobca sa domáhal, aby žalovaný v konaní o obnove konania podľa § 245 a nasl. zák. č. 73/1998 Z.z. povolil obnovu konania, pretože právny i skutkový stav zistený v súdnom konaní bol v jeho prospech a je teda objektívne možné konštatovať, že výpoveď svedkov, najmä svedka A. R. by pre žalobcu priniesla priaznivejšie rozhodnutie.

26. Podľa ust. § 245 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z. v znení zmien a doplnkov, ak sa dostatočne zistia nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, možno na ich návrh právoplatné rozhodnutie preskúmať a na základe toho toto rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť.

27. Podľa § 245 ods. 2 vyššie uvedeného zákona návrh na obnovu konania sa podáva do troch mesiacov odo dňa, keď sa policajt alebo nadriadený dozvedel o dôvodoch obnovy konania, najneskôr však do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. V zmysle ust. § 245 ods. 3 uvedeného zákona návrh na obnovu konania treba uviesť dôvody obnovy konania a skutočnosti svedčiace o tom, že návrh je podaný včas. Súd zdôrazňuje, že jednou zo záruk právnej stability vzťahov založených správnym rozhodnutím je záväznosť a nezmeniteľnosť platného rozhodnutia. Zákon tu má na zreteli nielen tzv. formálnu právoplatnosť, ale aj materiálnu právoplatnosť. Výnimku tvoria prípady označované ako mimoriadne prostriedky, medzi ktoré patrí aj obnova konania, ktorými sa dosahuje náprava právoplatných rozhodnutí. Dôvodom pre takýto postup je existencia závažných skutočností, ktoré spochybňujú správnosť a spravodlivosť rozhodnutia. Spravidla pôjde o nedostatočné zistenie skutkového stavu alebo porušenie takýchto procesných podmienok, ktoré vyvolávajú pochybnosti o objektivite správneho konania. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok je inštitút, úlohou ktorého je odstrániť nedostatky zistení skutkového stavu veci alebo nedodržaní niektorých procesných podmienok. Inštitút obnovy konania umožňuje prekonať prekážku rei iudicate.

28. Aby bolo možné vyhovieť návrhu na obnovu konania, zákon vyžaduje dodatočné zistenia nových skutočností alebo dôkazov, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie.

Zároveň treba zdôrazniť podstatnú okolnosť, že novými skutočnosťami sú len také skutočnosti, ktoré nastali do vydania pôvodného rozhodnutia správneho orgánu, pretože len na tieto okolnosti mohol správny orgán prihliadať.

Ďalšou podmienkou na obnovu konania je, že nové skutočnosti a dôkazy mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie. Túto okolnosť musí vždy posúdiť správny orgán podľa konkrétnych okolností prípadu (rozsudok NS SR, sp. zn. 6Sžf/33/2016 zo dňa 23.05.2018).

29. Pre nové skutočnosti alebo dôkazy sa konanie obnoví len za predpokladu, že vyšli najavo po právoplatnosti rozhodnutia a že ich účastník konania buď vôbec nepoznal, alebo nemohol uplatniť bez vlastnej viny. Ide o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré museli existovať už v čase konania, len sa o ich existencii nevedelo a vyšli najavo až neskôr.

Obnova konania v prípade skutočností, ktoré sa stali až po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, nie je možná. Ďalším dôležitým momentom je, že tieto skutočnosti a dôkazy mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie správneho orgánu.

30. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre obnovu konania.

Žalobca za novú skutočnosť považuje výpoveď svedka A. R. na hlavnom pojednávaní Okresného súdu vo Zvolene, vedenom pod sp. zn. 1T 116/2015 zo dňa 02.08.2017. Výpoveď A. R. vykonaná v trestnom konaní sa týka obdobia roku 2015, kedy bol svedok v styku s N. R., čo bolo obdobie po nadobudnutí právoplatnosti personálneho rozkazu Ministra vnútra SR č. 129 zo dňa 25.06.2014. Správny orgán nemohol v čase konania z týchto skutočností vychádzať ani na základe nich rozhodovať, nakoľko vtedy ešte neexistovali. Súd má za to, že vo výpovedi svedka A. R. nie je obsiahnutá žiadna informácia, ktorá by zvrátila preukázaný stav, vyvrátila konanie žalobcu a bola spôsobilá meniť právny stav vo veci prepustenia menovaného zo služobného pomeru príslušníka PZ.

31. V čase vydania personálneho rozkazu Ministra vnútra SR o prepustení žalobcu zo služobného pomeru boli v ňom uvedené skutočnosti odôvodnené výsledkami dokumentovania jeho konania podľa zákona. Všetky dôkazy v personálnom konaní o prepustení menovaného zo služobného pomeru boli správnym orgánom zabezpečené osobne, nezávisle od trestného konania, zákonným spôsobom a

dostatočne preukazujúce, že sa menovaný dopustil konania, ktorým zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu. Správnosť prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ bola potvrdená pri súdnom prieskume správnych súdov rozsudkami Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 6S 223/2014-89 zo dňa 15.01.2016 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžo/23/2016 zo dňa 19.04.2017.

32. Konajúci súd poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR v tom, že prípadné oslobodenie príslušníka PZ v trestnom konaní ešte neznamená, že sa identickým konaním nedopustil porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, ktoré by zakladalo dôvod na jeho prepustenie zo služobného pomeru.

33. Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že orgány verejnej správy dostatočne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili. Súd má za to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj orgánu verejnej správy prvého stupňa bolo z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom a nakoľko námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia, žalobu v celom rozsahu podľa § 190 SSP zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal. O náhrade trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením.

34. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 S.s.p.) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 S.s.p. sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 S.s.p. zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.